

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

«02» листопада 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України підполковник юстиції Ромашкін Денис Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2201605000000046 від 15.04.2016 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258-5, ч. 4 ст. 111-1 та ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочину, керуючись вимогами ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

БУБКУ Василя Назаровича, 26.11.1960 року народження, уродженця м. Луганська, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Донецька обл., м. Донецьк, вул. Дзержинського, 2, кв. № 299

проте, що він підозрюється:

у організаційному та іншому сприянні діяльності терористичної організації, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України;

у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Бубка В.Н.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є Російська Федерація), Українська

Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Засуджуються не тільки збройне втручання, але й всі інші форми втручання, спрямовані проти правосуб'єктності держави або проти її політичних, економічних чи культурних елементів.

Усі держави повинні утримуватися від того, щоб організувати, допомагати, створювати, фінансувати, заохочувати або допускати збройну, підривну або терористичну діяльність.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Принцип відмови від інтервенції і невтручання у внутрішні і зовнішні справи держав включає такі права і обов'язки:

- суверенітет, політичну незалежність, територіальну недоторканність, національну єдність і безпеку всіх держав;

- суверенне і невід'ємне право держави вільно визначати свою власну політичну, економічну, культурну та соціальну систему, розвивати свої міжнародні відносини і здійснювати невід'ємний суверенітет над своїми природними ресурсами відповідно до волі її народу без зовнішньої інтервенції, втручання, підривної діяльності, примусу або загрози в якій би то не було формі;

- обов'язок держав утримуватися в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосуванням в якій би то не було формі з метою порушити міжнародно-визнані кордони іншої держави, порушити політичний, соціальний або економічний порядок інших держав, повалити або змінити політичну систему іншої держави або його уряд, викликати напруженість між двома або більше державами;

- обов'язок держави утримуватися від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації або будь-якої іншої форми інтервенції і втручання, явної або прихованої, спрямованої проти іншої держави або групи

держав, або від будь-якого акту військового, політичного або економічного втручання у внутрішні справи іншої держави;

- обов'язок держави утримуватися від будь-яких дій або спроб в якій би то не було формі або під яким би то не було приводом дестабілізувати або підірвати стабільність іншої держави або будь-якого з його інститутів;

- обов'язок держави утримуватись від спроб впливати сприяти, заохочувати або підтримувати прямо або опосередковано бунтівну або сепаратистську діяльність в інших державах під яким би то не було приводом, або від будь-яких дій, спрямованих на порушення єдності або підрив, або повалення політичного устрою інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або в якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від організації або заохочення організації нерегулярних сил або збройних банд.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від організації, підбурювання, надання допомоги або участі в актах громадянської війни або терористичних актах в іншій державі або від потурання організаційної діяльності в межах своєї території, спрямованої на вчинення таких актів, у тому випадку, коли акти, що згадуються в цьому пункті, пов'язані з загрозою силою або її застосуванням.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 Російською Федерацією.

Пунктами 1, 2 Меморандуму «Про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї» від 05.12.1994 закріплено, що Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного Акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від

загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

При цьому статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Ради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та Російською Федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Незважаючи на вищевикладені норми міжнародного права та положення чинного законодавства, з часу проголошення незалежності України у 1991 році до теперішнього часу, частина громадян Російської Федерації, у тому числі з числа вищого політичного та військового керівництва цієї країни, систематично та публічно заперечують проти її визнання в межах державних кордонів, існуючих із 1991 року та визнаних іншими країнами, здійснюють активні заходи з метою зміни меж території та державних кордонів, а також інше втручання у внутрішньополітичні справи України на шкоду державній безпеці держави.

Починаючи з 20 лютого 2014 року, через посилення сепаратистських (проросійських) виступів населення Автономної Республіки Крим (далі – АРК) та південно-східних регіонів України розпочалось захоплення невстановленими особами будівель органів державної влади та органів місцевого самоврядування в АРК, Харківській, Одеській, Донецькій та Луганській областях, що підвищило рівень терористичної загрози у державі та потенційно почало загрожувати територіальній цілісності України.

Як наслідок, умисні дії низки громадян Російської Федерації, у тому числі з числа вищого політичного та військового керівництва цієї країни, у лютому-березні 2014 року призвели до повномасштабного вторгнення військовослужбовців Збройних Сил Російської Федерації та здійснення військової окупації території АР Крим та м. Севастополя, захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе оборонне і стратегічне значення, унаслідок чого заподіяно матеріальних збитків в особливо великих розмірах у вигляді

довготривалої втрати об'єктів державної власності та порушення територіальної цілісності України.

Таким чином, Російська Федерація, її окремі урядові організації, правоохоронні та розвідувальні органи та їх представники є особами, які вчиняють: збройну агресію проти України, посягання на її територіальну цілісність, втручання у внутрішні справи, зниження обороноздатності, деструктивну пропаганду, розграбування національних цінностей та інші дії на шкоду державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто здійснюють підривно діяльність проти України.

У зв'язку з цим, Указом виконувача обов'язків Президента України від 17.03.2014 № 303/2014, затвердженого Законом України від 17.03.2014 № 1126-VII «Про затвердження Указу Президента України «Про часткову мобілізацію», оголошено про проведення в Україні часткової мобілізації.

Таким чином, з 18.03.2014 в Україні діє особливий період, яким, відповідно до ст. 1 Закону України «Про оборону України» та ст. 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», є період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

Крім цього, у період березня-травня 2014 року на території Донецької та Луганської областей створені терористичні організації – «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка» (далі по тексту – «ДНР», «ЛНР», спільно позначено – «Л/ДНР»), метою діяльності яких є, у тому числі, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом вчинення терористичних актів, застосування зброї, насильства, знищення матеріальних об'єктів та інших дій, що створюють небезпеку для життя і здоров'я людей, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, впливу на дії органів державної влади та органів місцевого самоврядування України.

Указані терористичні організації, починаючи з квітня 2014 року, мають конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, що складається з політичного, економічного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються керівникам цих організацій, а також розподіляють функції між їх учасниками, на яких покладені обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників політичного блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «Л/ДНР» та організація їх діяльності;

- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «Л/ДНР»;

- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на територіях, підконтрольних «Л/ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької та Луганської областей щодо діяльності терористичної організації «Л/ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання та розподіл матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації, осіб лояльно налаштованих до них, а також підприємств, установ та організацій, які перебувають під контролем терористичних організацій та здійснюють свою господарську діяльність на захоплених ними територіях Донецької та Луганської областей;

- налагодження взаємодії між лідерами «Л/ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, спрямованих на захоплення державної влади в Україні, а також дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави Україна, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції (далі – АТО);

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «Л/ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, залучених у ході проведення АТО, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «Л/ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «Л/ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників економічного блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:

- створення так званих окремих міністерств «Л/ДНР» та організація їх діяльності (міністерство економічного розвитку та торгівлі, міністерство фінансів, міністерство палива, енергетики та вугільної промисловості тощо);

- видача нормативно-правових актів від імені створених нелегітимних міністерств «Л/ДНР»;
 - захоплення, взяття під контроль державних підприємств України, у тому числі підпорядкованих Міністерству енергетики та вугільної промисловості України, створення на їх базі незаконних утворень у вигляді підприємств терористичних організацій Л/ДНР;
 - організація збору, отримання та розподіл матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації, осіб лояльно налаштованих до них, а також підприємств, установ та організацій, які перебувають під контролем терористичних організацій та здійснюють свою господарську діяльність на захоплених ними територіях Донецької та Луганської областей;
 - налагодження взаємодії між лідерами «Л/ДНР», представниками влади РФ з метою координації дій щодо фінансового забезпечення існування усіх блоків терористичних організацій Л/ДНР;
 - налагодження взаємодії з місцевим населенням щодо призначення керівників та інших працівників створених нелегітимних підприємств, у тому числі у сфері вугледобування;
 - надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «Л/ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;
- На учасників силового блоку терористичних організацій покладаються такі обов'язки:
- систематична організація та ведення збройного опору;
 - незаконна протидія та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України;
 - опір представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, який полягає в організації груп осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «Л/ДНР»;
 - озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;
 - створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;
 - вербування нових учасників до складу силових блоків «Л/ДНР» та керівництво їхніми діями;
 - захоплення населених пунктів, будівель, військових частин, установ органів влади та управління, стратегічних господарських підприємств на території Донецької та Луганської областей, а також встановлення контролю над їх діяльністю, у тому числі щодо підприємств металургійної, вугледобувної та інших видів промисловості, які є основою економічної діяльності вказаних регіонів;
 - скоєння терористичних актів та диверсій на території України;
 - захоплення зброї чи заволодіння в інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході

проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують чинну владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконних референдумів на території Донецької та Луганської областей про визнання суверенітету незаконних державних утворень «Л/ДНР» та їх приєднання до Російської Федерації, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація та забезпечення контролю за переміщенням товарно-матеріальних цінностей з непідконтрольних владі України територій на підконтрольні Україні території, у тому числі вугільної продукції;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів шляхом здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Із квітня 2014 року по теперішній час з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань учасниками терористичних організацій «Л/ДНР» вчиняються терористичні акти, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, акти застосування збройної сили проти держави Україна, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил АТО/ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «Л/ДНР» терористичними відображено у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, а також у Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про

визнання РФ державою-агресором, затвердженого постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «Луганську народну республіку» і «Донецьку народну республіку» терористичними організаціями, під контролем яких опинились частини території Луганської та Донецької областей.

Отже, Верховною Радою України як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «Л/ДНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників указаних терористичних організацій.

Враховуючи викладене, так звані «Л/ДНР» є стійкими ієрархічними об'єднаннями невизначеної кількості осіб (більше п'яти), які створені з порушенням чинного законодавства з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, виконуваних їх учасниками, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення злочинів, у тому числі терористичних актів, а тому відповідно до положень ст.ст. 28, 258³ КК України ці організації є терористичними.

Починаючи з квітня 2014 року, представники вищого політичного та військового керівництва Російської Федерації, спостерігаючи за посиленням на території Донецької та Луганської областей сепаратистських настроїв та початку прямого збройного опору військовослужбовцям Збройних Сил України та її правоохоронних органів з боку представників терористичних організацій «Л/ДНР», вирішили посилити цей напрямок підривної діяльності на шкоду суверенітету, економічній, державній та інформаційній безпеці України та направити зусилля російських спеціальних служб та державних органів на підтримку цих терористичних організацій, у тому числі фінансову та матеріальну, незважаючи на положення п. 1 ст. 2 Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму (995_518), затвердженої резолюцією від 09.12.1999 на четвертій сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка ратифікована Законом України № 149-IV від 12.09.2002 та Федеральним Законом № 88-ФЗ від 10.07.2002 та якою визначено, що будь-яка особа чинить злочин за змістом цієї Конвенції, якщо вона будь-якими методами, прямо чи опосередковано, незаконно та умисно надає кошти (активи будь-якого походження, матеріальні чи нематеріальні, рухомі чи нерухомі незалежно від способу їх придбання) або здійснює їх збір з наміром, щоб вони використовувались, або при усвідомленні того, що вони будуть використані, повністю чи частково, для вчинення будь-якого діяння, спрямованого на те, щоб викликати смерть будь-якої цивільної особи або будь-якої іншої особи, яка не бере активної участі у воєнних діях в ситуації збройного конфлікту, або заподіяти їй тяжке тілесне ушкодження, коли мета такого діяння в силу його характеру чи контексту полягає в тому, щоб залякати населення чи змусити уряд чи міжнародну організацію вчинити будь-яку дію або утриматись від неї.

Зазначені обставини підтверджені у Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою, 21.02.2022 Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22.02.2022 Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

О 05 годині 24.02.2022 Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24.02.2022 Указом Президента України Зеленського В.О. № 64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 год. 30 хв. 24.02.2022.

В подальшому, воєнний стан продовжувався відповідно до Указів Президента України № 133/2022 від 14.03.2022, № 259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023, № 451/2023 від 26.07.2023, та на цей час відповідно до чинного законодавства триває.

Разом з тим, 20.09.2022 т.зв. «народною радою ДНР» прийнято «Закон «Про референдум Донецької Народної Республіки з питання входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкту РФ», який підписаний т.зв. «головою ДНР» Пушилїним Д.В., та в подальшому, т.зв. «центральною виборчою комісією ДНР» організовано процес проведення зазначеного «референдуму» на тимчасово окупованій території Донецької області, який відбувся з 23.09.2022 по 27.09.2022.

Незважаючи на незаконність організованого та проведеного представниками вищого військово-політичного керівництва РФ на окупованій частині території Донецької області «референдуму» у період 23-27 вересня 2022 року, нелегітимність органів окупаційної влади, всупереч наведеним вище міжнародним зобов'язанням РФ стосовно України, 30.09.2022 в м. Москві РФ Президентом РФ Путїним В.В. та самопроголошеним представником т.зв. «влади ДНР» підписано «Договір між Російською Федерацією і Донецькою Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта», який в подальшому було ратифіковано Державною Думою РФ.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 29.02.1996 на території України зареєстровано Товариство з обмеженою відповідальністю ФІРМА

«МОНБЛАН» (далі – ТОВ ФІРМА «МОНБЛАН»), код ЄДРПОУ 24160263, юридична адреса: м. Донецьк, вул. Артема, 108. Предметом діяльності вказаного Товариства відповідно до його Статуту визначено роздрібну торгівлю паливом, оптову торгівлю твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами. Серед засновників ТОВ ФІРМА «МОНБЛАН» виступав громадянин України Бубка Василь Назарович, якого було призначено на посаду директора даного Товариства.

За таких обставин, громадянин України Бубка В.Н. будучи директором ТОВ ФІРМА «МОНБЛАН», здійснюючи управління його господарською діяльністю у виді стратегічного та поточного управління, планування, управління персоналом, виробництвом, маркетингом, фінансами, інвестиціями, достовірно усвідомлюючи, що зазначена юридична особа розташована на тимчасово окупованій російською федерацією території України за адресою: Україна, Донецька область, м. Донецьк, вул. Артема, 108, де тимчасово не здійснюється діяльність державних органів, органів місцевого самоврядування України, продовжив реалізацію свого злочинного задуму.

Так, Бубка В.Н. будучи обізнаним про те, що грошові активи, збір яких «Министерством доходов и сборов «днр» у вигляді податків, мит та зборів з фізичних та юридичних осіб, які перебувають та здійснюють господарську діяльність на тимчасово окупованій території Донецької області, будуть скеровані до «місцевих» та «республіканського бюджету «днр» та у подальшому будуть використані представниками терористичної організації «днр», зокрема на фінансування дій, направлених на насильницьку зміну меж території та кордону України, вчинення терористичних актів тощо, діючи з корисливих мотивів, 09.10.2014, перебуваючи у тимчасово окупованому м. Донецьку, здійснив реєстрацію у т.зв. «податковому органі ДНР» – «Департаменте государственной регистрации Министерства доходов и сборов ДНР» – суб'єкта господарської діяльності «Общество с ограниченной ответственностью ФИРМА «МОНБЛАН» (ИКЮЛ 24160263) на тимчасово окупованій території Донецької області України.

Разом із тим, реєстрація такого суб'єкта господарської діяльності у т.зв. «податковому органі ДНР» супроводжувалась повним контролем фінансових операцій, сплатою грошових коштів під виглядом «податку на прибуток», «прибуткового податку» тощо на користь зазначеної терористичної організації, у зв'язку із чим, за викладених вище обставин Бубкою В.Н. було надано організаційне та інше сприяння діяльності терористичної організації «днр».

Так, основними видами діяльності зареєстрованого Бубкою В.Н. на тимчасово окупованій території Донецької області суб'єкта господарської діяльності «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» визначені: роздрібна торгівля паливом; оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливо і подібними продуктами; роздрібна торгівля у неспеціалізованих магазинах переважно продуктами харчування, напоями та тютюновими виробами; вантажний автомобільний транспорт; надання в оренду та експлуатацію власного або орендованого нерухомого майна; надання інших допоміжних послуг.

У подальшому, продовжуючи реалізацію свого злочинного плану, усвідомлюючи, що своїми діями надає інше сприяння діяльності терористичної організації «ДНР», діючи умисно, бажаючи настання наслідків, які виникли із здійснення іншого сприяння діяльності терористичної організації т.зв. «ДНР», Бубка В.Н., 25.03.2015, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, зареєстрував «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» як платника податків у т.зв. «Республиканской налоговой инспекции в Куйбышевском районе г. Донецка ДНР».

Також, продовжуючи надання сприяння терористичній організації т.зв. «ДНР», з метою забезпечення діяльності даної терористичної організації, директором «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» Бубкою В.Н. для потреб вказаного підприємства у т.зв. «Центральном Республиканском банке ДНР» відкрито наступні рахунки: 05.11.2014 – рахунок № 2600300079 (гривна); 05.05.2015 – рахунок № 26005000001171 (російський рубль); 29.10.2015 – рахунок № 26042244880100 (російський рубль), у зв'язку із чим отримано можливість здійснювати розрахункові операції на тимчасово окупованій території Донецької області.

Так, на виконання свого злочинного умислу із наданні іншого сприяння діяльності терористичної організації, у період часу з 09 жовтня 2014 до 13.03.2023 на тимчасово окупованій РФ та контрольованій терористичною організацією «ДНР» території Донецької області, Бубкою В.Н., як директором «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» вчинено ряд фінансово-господарських дій, таких як:

- укладання договору поставки нафтопродуктів № 26/01-16 від 26.01.2016 між «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» та «ООО «ДОНПРОМБИЗНЕС»;
- укладання договору поставки нафтопродуктів № 27/01-16 від 27.01.2016 між «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» та «ООО «АНТРАЦИТ»;
- укладання договору поставки зрідженого вуглеводневого газу № 01/02-2016 від 26.02.2016 між «ООО «КАПИТАЛ» та «ООО ФИРМА «МОНБЛАН»;
- укладання договору поставки нафтопродуктів № 2005-7 від 20.05.2016 між «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» та «ООО «ИМПЕРИЯ ОИЛ»;
- не раніше 09.02.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 5979.000 кг. на загальну суму 191328.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000008;
- не раніше 11.03.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 13779.000 л. на загальну суму 254911.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000019;
- не раніше 15.02.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 12920.000 кг. на загальну суму 413440.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000012;
- не раніше 15.02.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 7000.000 кг. на загальну суму 224000.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000012;

- не раніше 16.03.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 11280.000 кг. на загальну суму 394800.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000020;
- не раніше 16.04.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого пропан – бутану у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» у кількості 8220.000 кг. на загальну суму 261396.00 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000021;
- не раніше 22.04.2016 здійснив оренду газозову у «ООО «ВОСТОК-ГАЗ» на загальну суму 12805.10 руб (без НДС) згідно рахунку-фактури № СФ-0000024;
- не раніше 19.04.2016 здійснив закупівлю бензину А-92 у «ООО «ЭНЕРГО СИНТЕЗ» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 407160.00 руб (без НДС) згідно видаткової накладної № 146;
- не раніше 19.04.2016 здійснив закупівлю бензину А-92 у «ООО «ЭНЕРГО СИНТЕЗ» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 412380.00 руб (без НДС) згідно рахунку № А149;
- не раніше 23.05.2016 здійснив закупівлю бензину А-92 у «ООО «ЭНЕРГО СИНТЕЗ» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 401940.00 руб (без НДС) згідно рахунку № А180;
- не раніше 19.04.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-95 К5 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 15400.00 л. на загальну суму 619080.00 руб згідно рахунку на оплату № 522;
- не раніше 25.04.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-92 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 402984.00 руб згідно рахунку на оплату № 554;
- не раніше 03.05.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-92 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 404028.00 руб згідно рахунку на оплату № 596;
- не раніше 05.05.2016 здійснив у «ООО «МОСТЭК» закупівлю бензину АИ-92 у кількості 5200.00 л. на загальну суму 202800.00 руб та АИ-95 К5 у кількості 5200.00 л. на загальну суму 209600.00 руб згідно рахунку на оплату № 621;
- не раніше 07.05.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-92 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 406116.00 руб згідно рахунку на оплату № 645;
- не раніше 12.05.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-95 К5 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 5200.00 л. на загальну суму 207480.00 руб згідно рахунку на оплату № 655;
- не раніше 17.05.2016 здійснив закупівлю бензину АИ-92 у «ООО «МОСТЭК» у кількості 10440.00 л. на загальну суму 401940.00 руб згідно рахунку на оплату № 719;
- не раніше 19.05.2016 здійснив у «ООО «МОСТЭК» закупівлю бензину АИ-92 у кількості 6200.00 л. на загальну суму 236360.00 руб та АИ-95 К5 у кількості 10440.00 л. на загальну суму 407160.00 руб згідно рахунку на оплату № 731;

- не раніше 04.02.2016 здійснив поставку дизельного пального до «ООО «АЛЬФАМЕТ» у кількості 5200.000 л. на загальну суму 218400.00 руб. згідно рахунку-фактурі № 12/02;
- не раніше 12.04.2016 сплачено до місцевого бюджету 2188.00 руб. згідно платіжного доручення № 157;
- не раніше 26.01.2016 сплачено до місцевого бюджету 4378.00 руб. згідно платіжного доручення № 33;
- не раніше 06.04.2016 здійснив закупівлю газу вуглеводородного зрідженого паливної марки СПБТ у «ФЛП Будников Валерий Николаевич» у кількості 5010 л. на загальну суму 87675.00 руб згідно рахунку на оплату № б/н від 06.04.2016;
- не раніше 13.07.2016 здійснив закупівлю газу зрідженого у «ООО «ИМПЕРИЯ ОИЛ» у кількості 6500.00 л. на загальну суму 109200.00 руб. згідно рахунку-фактури № 163 від 13.07.2016.

Враховуючи зазначене, у результаті виконання таких дій директором «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» Бубкою В.Н., до так т.зв. «податкових органів «ДНР» було сплачено певні податки, мита та збори, які у подальшому були скеровані до «місцевих» та «республіканського бюджету днр» з метою використання, в тому числі, на фінансування дій щодо насильницької зміни меж території та кордону України, вчинення терористичних актів тощо, чим вчинив надання іншого сприяння діяльності терористичної організації «днр».

Таким чином, Бубка В.Н. обґрунтовано підозрюється у наданні іншого сприяння діяльності терористичній організації, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Крім того, Бубка В.Н., перебуваючи в тимчасово окупованому м. Донецьку, будучи обізнаним про факт ведення РФ агресивної війни проти України, невизнання вказаною державою поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території України, у тому числі Донецької області, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, впровадження так званого «законодавства ДНР» та виконання службових обов'язків умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які за результатом їх реалізації завдадуть шкоди основам національної безпеки України, достовірно розуміючи, що т.зв. входження «ДНР» до складу РФ та перереєстрація утворених в «ДНР» «установ» та «органів» за законодавством РФ не мають будь-якої легітимності, Бубка В.Н. 13.03.2023 здійснив перереєстрацію «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» за законодавством рф у т.зв. «податковому органі ДНР» – «Федеральной налоговой службе № 1 по ДНР», залишившись на посаді директора зазначеної юридичної особи, чим здійснив провадження господарської діяльності у взаємодії із державою-агресором,

незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Так, основним видом діяльності перереєстрованого Бубкою В.Н. на тимчасово окупованій території Донецької області суб'єкта господарської діяльності «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» визначено роздрібну торгівлю моторним паливом у спеціалізованих магазинах, розташованих на тимчасово окупованих країною-агресором територіях України.

Надалі, на виконання злочинного умислу по нанесенню шкоди основам національної безпеки України, Бубка В.Н., будучи директором «ООО ФИРМА «МОНБЛАН», уклав від імені даного суб'єкта господарської діяльності низку контрактів, направлених на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Так, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, направленого на нанесення шкоди основам національної безпеки України шляхом надання іншого сприяння державі-агресору, незаконним органам влади, створеним на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційній адміністрації держави-агресора, та бажаючи настання для держави Україна суспільно-небезпечних наслідків, Бубка В.Н., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Донецьк, 04.05.2023 уклав від імені «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» контракт № 107/05 з т.зв. «Республиканским реабилитационным центром Министерства здравоохранения Донецкой Народной Республики» на постачання нафтопродуктів через АЗС для потреб представників зазначеного центру на загальну суму - 99 950 руб.

У подальшому, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, Бубка В.Н., знаходячись у м. Ростов-на-Дону російської федерації, 26.05.2023 уклав контракт № 1/9/23 з «Федеральным казенным учреждением «Центр по обеспечению деятельности Казначейства России» на постачання пально-мастильних матеріалів (палива) по талонах, чим проводив господарську діяльність у взаємодії із державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора на суму - 668 925 руб.

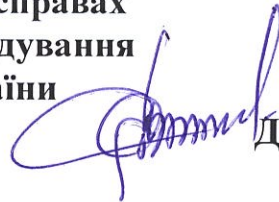
Окрім того, 30.05.2023 Бубка В.Н., діючи умисно, з корисливих мотивів, шляхом провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора, знаходячись у тимчасово-окупованому м. Донецьк, з метою нанесення шкоди основам національної безпеки України, уклав контракт № 1-05/2023 з т.зв. «Республиканским казначейством Донецкой Народной Республики» на постачання бензину та дизельного палива на суму - 63 090 руб., яке, у тому числі, використовується представниками країни-агресора під час повномасштабного вторгнення на територію України.

Також, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч.

окупаційною адміністрацією держави-агресора та з метою нанесення шкоди основам національної безпеки України, Бубка В.Н., перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьк, 27.07.2023 уклав від імені «ООО ФИРМА «МОНБЛАН» контракт № 3-07/2023 з т.зв. «Республиканским казначейством Донецкой Народной Республики» на постачання: бензину АИ-92-К5, бензину АИ-95-К5 та дизельного пального для потреб зазначеного органу, як представника органу окупаційної влади країни-агресора, на загальну суму - 73 260 руб.

Таким чином, Бубка В.Н. обґрунтовано підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у т.ч. окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України

**Старший слідчий в особливо важливих справах
1 відділу 1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції**

Денис РОМАШКІН

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Анжела МИХАЙЛОВА

Відповідно до ст. 277 КПК України підозрюваному Бубці В.Н. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, Міжнародного кримінального суду, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хв. «___» _____ 202__ року

Захисник: _____

**Старший слідчий в особливо важливих справах
1 відділу 1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції**

Денис РОМАШКІН